

Integriteta - Celovitost in resnica

Kdor hodi v popolnosti, hodi varno, kdor pa izkrivlja svoje poti, bo razkrinkan. **Pregovori** 10,9
Kdor govori resnico, izpričuje pravico, kriva priča pa prevaro. **Pregovori** 12,17

Poštenost je značilna za celega človeka in ne le za njegov del. On je pravičen in pošten v vsem. Takšen ni le v svoji notranjosti, ampak tudi v zunanjem delovanju.

Laž se skriva v srcu vsakega človeka. Že od samega začetka je bila prevara osrednji del človekovega stanja. V prizadevanjih, da bi se zaščitili, da bi se zdeli drugim večji in boljši, kot v resnici smo, zato da bi sočloveka prehiteli, se zatekamo k najrazličnejšim prevaram, da bi pred drugimi skrili svoj pravi jaz.

Jaz lažem vsak dan. Zaradi lastne koristi pred drugimi skrivam resnico. Govorim stvari, ki niso resnične, in zamolčim resnične. Nekateri razlogi za takšno ravnanje so plemeniti, večina pa ne. Nočem se ukvarjati s težo integritete. Zelo se trudim, da ne lažem na veliko, vendar sem kljub temu lažnivec. Nimam druge skrivne družine. Nimam skritih bančnih računov. Ne goljufam pri plačevanju davkov. Zlažem se otrokom, da nimam žvečilnih gumijev, vratarju, da sem dobro, čeprav nisem; zobozdravniku, da nitkam zobe, čeprav jih ne... Nisem velik lažnivec, a vseeno sem lažnivec.

Globok in iskren pogled v svoje srce je zahteven. Veliko raje bi učil integritete druge, kot pa jo živel sam. Vsaka kriva pot je odkrita, kot pravi knjiga pregovorov in tega si nihče ne želi.

Laži so kot zajčki. Čeprav so na začetku na videz majhni, nedolžni in včasih celo "beli", se eksponentno množijo in množijo, vse dokler ljubek "zajček" ne postane množica nadležnih škodljivcev. Pri drugih se pogosto srečujem z uničenjem, ki je posledica ene majhne laži, ki je kot goba zrasla v uničevalca družine, zakona in kariere.

Če bi si vzeli trenutek časa in pregledali svoj svet, svoje življenje in svoje srce, bi verjetno našli številne primere takšnega opustošenja. To uničenje poznate iz prve roke in ste zaradi njega trpeli ali še trpite. A kljub lastni bolečini, ki smo jo utrpeli zaradi nepoštenosti, se vsakodnevno znajdemo na mestu lažnivca. Ne moremo ubežati lastnim lažnivim ustnicam.

Tina in Jakob sta prišla k meni po pomoč zaradi njunega propadajočega zakona. Več kot petnajst let sta bila skupaj, a sta se znašla v sovraštvu in brezupu. Po več pogovorih nista dosegla nobenega napredka in začel sem se spraševati, katera sila jima preprečuje, da bi se premaknila naprej. Jakob je bil očitno ujet. Vsak teden je izpostavil svojo nepripravljenost, da se zaveže, da bo ostal v zakonu ali se iz njega umaknil.

Sčasoma sva odkrila grozljivo resnico. Jakob že petnajst let ni bil iskren. Ne, ni skrival skrivnega življenja ali imel številnih afer. Ne, ni imel sramotne odvisnosti in ne, ni se spopadal s svojo spolnostjo. Dejstvo je, da Tine ni nikoli ljubil in da je bil desetletje in pol žalostno neiskren. Semena njegovega nezadovoljstva so bila posejana pred leti, zdaj pa sta hodila po gozdu njegovih laži in se spraševala, zakaj se ves čas zaletavata v drevesa. Jakobovo pomanjkanje integritete je na prefinjene in tihe načine uničilo njun zakon. Nič odkritega, nič očitno "grešnega", a vseeno uničujoče. Kot mladenič Jakob ni bil le ujet v neiskrenost, ampak je prenehal biti on sam. Bil je razklan.

Poštenost in integriteta

Med poštenostjo in integriteto je majhna, a bistvena razlika. Biti pošten pomeni govoriti resnico. Dobro je začeti pisati svoj "dnevnik iskrenosti", v katerega naj zapišemo resnico - golo resnico o tem, kaj mislimo, čutimo, verjamemo in upamo. To mora biti surova, nefiltrirana iskrenost o vsem, kar si obupno prizadevamo prikriti. Pogumni, ki začnejo pisati dnevnik iskrenosti, kmalu odkrijejo, da je njihova prevara veliko globlja, kot so se zavedali in da niso iskreni niti do sebe. S prakticanjem iskrenosti sprostijo jez svojih resničnih čustev. Močan pritisk, ki ga povzroča zadrževanje in prikrivanje svoje golote in pravega jaza, se razbremeni. Iskrenost gradi naše samospoštovanje veliko bolj kot razni samogovori ali motivacijski govori. Prava iskrenost naše srce osvobaja iz zaporov samoprevare. Če sami sebe ne cenimo toliko, da bi bili iskreni, si ne moremo niti predstavljati, da bi nas drugi lahko spoštovali. Bolj ko svobodno

govorimo resnico, bolj gradimo svoj občutek za delovanje in pravo mesto v svetu.

Poštenost vključuje spoštovanje drugega, spoštovanje Boga in spoštovanje samega sebe. Vedno je medosebno. Če ste iskreni do žene, prijateljev, soseda, duhovnika, šefa, otrok ali davčne uprave, jih morate dovolj spoštovati, da poveste resnico. S pošteno iskrenostjo spoštujemo druge. Ne vem, kako vi, toda ko odkrijem, da je bil eden od mojih otrok manj kot resnicoljuben, menim, da je to dejanje nespoštovanja. S tem, ko mi niso povedali resnice, me niso spoštovali. V vzajemnem odnosu je pomanjkanje iskrenosti in poštenosti večja žalitev, kakor pa sama laž.

Integriteta, celovitost, dvigne poštenost na visoko raven. Integriteta izhaja iz besede *integer*, ki pomeni "celota" in je nasprotje razdeljenosti. Celovitost se nanaša na polnost, dopolnjenost, neprekinjenost. Celovitost pomeni, da ste v notranjosti ista oseba kot na zunaj. Medtem ko je poštenost medosebna, je integriteta medosebna in notranje osebna. Pomeni, da ne lažem ne drugemu ne sebi. To pomeni biti celovit in celosten. Naše besede in dejanja se ujemajo z našimi notranjimi držami in motivacijo. Naši stiki z ljudmi se ujemajo z našimi čutenji in čustvi do njih.

Vsi vemo, kakšna je razlika med preprostim izgovorom "Žal mi je" in resničnim, iskreno izraženim opravičilom. Če sta z ženo mnoga leta od svojih otrok zahtevala, da se po prekršku opravičijo in žrtvi rečejo, da jim je žal, so se tega navadili in takoj lahko nadaljujejo z drugimi stvarmi. Vendar njihova srca zlahka ostajajo ločena od ust, kesanje in obžalovanje za povzročeno škodo pa ni resnično in iskreno. Celovitost zahteva zunanja dejanja, ki ustrezajo notranjim vzgibom in notranji resnici.

Celovit moški je zvest temu, kar je. Prizadeva si biti to, za kar je bil ustvarjen, v svoji najbolj resnični in pristni obliki. Je celovit in popoln, ne razdeljen. Živeti brez integritete je enako kot biti hinavec, ki se v svojem srcu in duši pretvarja, da je nekaj, kar ni. Dober izraz za to je pozer (tisti, ki igra).

Nič ni tako razžalostilo Jezusovega srca kot pozer. Nikjer drugje v Svetem pismu ne doživljamo Kristusove jeze tako ostro kot proti razkrojencem - pozerjem. V 23. poglavju Matejevega evangelija Jezus omenja posledice za farizeje in učitelje postave. Učencem pravi, naj se ne vedejo tako, kakor farizeji, ki ne delajo tega, kar pridigajo. Vežejo težka in neznosna bremena in jih nalagajo na ramena drugih, sami pa niso pripravljeni migniti niti s prstom. Nadaljuje z eno svojih najodmevnejših pridig. Sedemkrat reče: "Gorje vam, učitelji postave," in jih imenuje hinavci, otroci pekla, slepi vodniki, bedaki, umazane posode, pobeljeni grobovi in kače, ki ne morejo v nebesa in so odgovorni za smrt. Z drugimi besedami, Jezus svari dvolične in nepoštene. Želi jih prebuditi k ljubezni in resnici. Ne grozi, ampak roti.

Če hočemo živeti celovito je potrebno veliko več kot le poštenost in iskrenost. Poznati moramo svojega notranjega človeka, kakršnega je zasnoval Bog, da naj bi bil.

Pri učenju in poučevanju integritete (celostnosti) se je potrebno učiti govoriti resnico in spoznavati, raziskovati, odkrivati in ljubiti sebe (druge) takšne, kakršne nas je Bog ustvaril in si nas je zamislil. Le na ta način smo lahko celoviti. **Pravo vprašanje se glasi: "Ne, kaj smo si sami zamislili, da bomo, ampak kaj si je Bog zamislil, da bomo, takrat ko nas je ustvaril?"**

V svetu, v katerem sta ugled in osebnost najpomembnejša, odraščamo v prepričanju, da je tisto, kar je v nas, manj vredno od tega, kar mislimo, da bi se morali kazati navzven. Konformizem je nasprotje integritete. Od nas zahteva, da na oltarju družbenih splošno sprejetih predstav o tem kdo naj bi mi vsi bili, žrtvujemo svoj pravi jaz. Tako so fasade, dimne zavese, ugledi in modne muhe, orožja razkroja. Kadar kot nosilci Božje podobe ne živimo pravega jaza, kadar ne poznamo ali pogumno ne razglašamo njegovega veličastnega in edinstvenega prstnega odtisa v naših srcih, tedaj v resnici sramotimo sebe in se posmehujemo Stvarniku.

Razdejanje v Jakobovem življenju in zakonu je bilo posledica njegovega neiskrenega in razklanega srca. Kaj bi se lahko zgodilo, če bi pred petnajstimi leti dovolj dobro poznal svoje srce, bil iskren glede svojega nezadovoljstva in bi nekaj storil v zvezi s tem?

Pogosto rečemo, da je resnica kot kompas, ki nas vodi skozi življenje. Če ostanemo čim bližje resnici, bomo svoje življenje dobro krmarili. Vsakdo, ki je letel z letalom ali vodil ladjo, se zaveda izjemne vrednosti določanja smeri. Kratkoročno odstopanje za eno do dve stopinji ne pomeni velike razlike. Vendar pa nas bo majhna sprememba smeri v času potovanja pripeljala do povsem drugačnega cilja.

Integriteta: spoštovanje sebe in drugih s tem, da ste v celoti vi, tudi če to boli.

Svoboda in resnica

Morda sem možki, borec, ki se zavzema za pravičnost in resnico, saj se zaveda, da nas pred Bogom "resnica osvobaja". Tudi če povem resnico in sem za svoje zločine ustrezno kaznovan, mi ne more razdejati srca, ampak sem svoboden. Do razdejanja srca pa pride, če vztrajam v laži.

Med resnico in svobodo je vedno povezava. Kjer je resnica, je svoboda. Kjer je svoboda, je tudi resnica. Obe sta vzajemni in vedno skupaj. Na enak način je neresnica vedno ujetništvo. Kjer je laž, je suženjstvo. Kjer je suženjstvo, so tudi laži.

Za trenutek pomislimo na sodobno epidemijo suženjstva, splošno znano kot trgovina z ljudmi. Namesto prisilnih ugrabitev, ki so bile značilne za trgovino s sužnji pred stoletji, danes trgovci z ljudmi svoje žrtve zapeljejo s prevaro in manipulacijo. Tistim, ki se spopadajo z revščino, pripovedujejo veličastne zgodbe o denarju in delovnih mestih, ki jih čakajo v mestnih središčih onkraj tujih meja. Slišijo zgodbe o ženskah, ki v enem vikendu z delom natararice zaslužijo toliko denarja, da lahko preživijo sebe in svoje obubožane družine v domovini. Laž jih pritegne, zvodnik pa v ujame v prevaro in past iz katere ni izhoda.

Ali je torej čudno, da je v veliki prevari človeštva v 1. Mojzesovi knjigi 3, glavna laž očeta laži? Kačji jezik je s svojo prevaro že od začetka vklestil človeštvo v okove in suženjstvo grehu in smrti. Te okove je lahko raztrgal le Kristus. Padec človeštva je uspel zaradi laži, da smo lahko tudi mi podobni Bogu. Janez 8,44 nam pravi: **"Vi pa ste od svojega očeta, hudiča, in hočete uresničevati njegove želje. On je bil od začetka morilec ljudi in ni obstal v resnici, ker v njem ni resnice. Kadar govori laž, govori iz svojega, ker je lažnivec in oče laži"** Kristus, ki je rekel: "Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni", prihaja, da rešuje iz ujetništva svoje dolgo izgubljene sinove in hčere.

Z neiskrenostjo se pridružimo satanu. Ko v ljubezni govorimo resnico pa smo na strani Kristusa, darovalca življenja, ki je hudobijo zla že premagal.

Resnica boli

"Ne zmores resnice!" kriči Jack Nicholson, ko igra polkovnika Nathana R. Jessupa v uspešnici *Nekaj dobrih mož* iz leta 1992. Pokaže, da je resnica pogosto izjemno boleča.

V mnogih pogledih imamo raje svoje dobro izdelane alternativne resničnosti kot pa resnico o svojem življenju. Raje gledamo tekme z žogo, kot da bi poslušali poročila o opustošenju v oddaljenih vaseh v Siriji ali Iraku. Izogibamo se vsakoletnemu preventivnemu pregledu in iščemo izgovore, da bi se izognili vsakoletnemu pregledu zob. Ko nas vprašajo, kako je z našim zakonom, se nasmehnemo, prikimamo in rečemo: "Oh, v redu je." Naš boj z grehom, ujetništvo zaradi odvisnosti, oddaljenost od Boga in anemične odnose minimaliziramo s prijetnimi frazami. "Vse je v redu". V resnici pa se ne moremo spoprijeti z resnico.

Na žalost obstaja globlja resnica, ki je prav gotovo ne zmoremo prenesti. Tista, ki nas tako vznemirja in nas sili, da ji le redko prisluhnemo, kaj šele verjamemo. Ko pogledate naravo in stanje svojega srca, je v resnici veliko, veliko slabše, kot smo si kdajkoli mislili.

Toda še bolj uničujoča in osupljiva resničnost, v katero lahko le bežno pokukamo, pa je resnica, da smo globoko ljubljene, cenjeni in da nas je Bog vesel veliko bolj, kot si to sploh lahko predstavljamo. Te resnice zagotovo ne moremo prenesti. A na koncu nas bo prav ta resnica, ta uničujoče lepa resnica, osvobodila. Da bi živeli kot celoviti (pošteni, iskreni, častni) možki in vzgojili generacijo moških, ki znajo odločno in pogumno ohranjati svojo integriteto, moramo svoje fante pozvati, naj se ne zavzemajo le za to, kar je prav in resnično, ampak naj spoznajo globine svojega srca in jih imajo radi.

Tvoja zgodba

Pomembno je, da kot oče prevzamete vodilno vlogo pri pripovedovanju svojih življenjskih zgodb o integriteti. To so motne vode in vaš sin mora vedeti, da se lahko varno pogovarja z vami, ne da bi se počutil osramočenega ali obsojenega. Vedeti mora, da se vsak dan borite za svojo integriteto, včasih

uspešno, včasih neuspešno. Pripovedujte mu zgodbe, v katerih ste bili v stiski in ste morali sprejemati težke odločitve. Delite z njim svoje zgodbe, pri katerih ne veste, če ste se prav odločili. Veliko naših zgodb o integriteti vključuje bolečino. Povabite sina v dileme, s katerimi ste se sami soočali, in mu pomagajte razumeti, zakaj in kako ste sprejeli odločitve, ki ste jih sprejeli.

Poleg pogovorov o poštenosti in resnicoljubnosti z njim delite tudi to, kako ste počasi bolje razumeli, kdo ste v svoji notranjosti, in kako poskušate živeti iz srca. Katere zgodbe lahko delite z njim o tem, kako vas je Bog vodil, da ste bolj zvesti sami sebi? Ali imate takšne izkušnje? Bolj ko boste sinu omogočili vpogled v notranji svet svojega srca, bolj svobodno bo lahko tudi sin raziskoval svojega. Ne pozabite, da njegovo srce uvajate v globlje vode moškosti. Da bi se potopil vanje, bo potreboval spodbudo in ljubezen.

Sinova zgodba

Vaš sin je bil na področju integritete že globoko preizkušan, in to bolj kot si morda želite to vi vedeti. Sprejeti je moral odločitve, nekatere dobre in nekatere slabe. Po vsej verjetnosti vam je neposredno lagal in z vami subverzivno manipuliral. Ko se bo spopadal s temo integritete, bo moral vedeti, da ga imate radi, ne glede na to, kaj bo razkril. Očetova milost in dobrotava vabita sina k odprtosti in priznanju. Hkrati pa se potrudite, da ne boste ustvarili prostora, v katerem bi imel občutek, da mora priznati svoje globoke, temne grehe. Rajši ga sprašujte o zgodbah o uspehu kot tudi o zgodbah o neuspehu. Od vas mora slišati besede potrditve in odobravanja.

Vprašanja za našo pot

Kaj me nagovori od prebranega? Če imam sina lahko premislim tudi vprašanja glede sina.

1. Teme o iskrenosti in integriteti pri večini moških samodejno vzbudijo sram. Takoj se nam pojavi strah, da bomo razkriti. Ali je med branjem tega poglavja Bog pritisnil na določena področja vašega življenja in katera? Kje vas kliče, da bi še bolj stopili na pot integritete?
2. Kako so laži in razkroj zaznamovale vaše življenje (bodisi vaše lastne laži bodisi laži koga drugega)?
3. Kdaj v svojem življenju ste stali na razpotju med resnico in lažjo in ste se morali odločiti? Kaj ste izbrali? Kakšen je bil rezultat vaše izbire?
4. Kakšno notranje delo morate opraviti, preden boste svojega sina popeljali na pot celovitosti?